

เลขที่ ม.ร.ป. ๐๘๐ /๒๕๕๖

ได้รับเอกสารไว้แล้ว เลขที่รับ ม.ร.ป. ๐๘๐ /๒๕๕๖
๒๔ ก.ค. ๒๕๕๖
ร. 02271 0151 ถึง 60 ต่อ

มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน

๓๐๙/๑ หมู่ ๑ ตำบลบ้านตาต

อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง โต้แย้งสิทธิของผู้ประกอบการรายเดิม และคัดค้านลักษณะทางเทคนิค ๔ ประการของสถานีวิทยุกระจายเสียงที่เลือกปฏิบัติบังคับใช้เฉพาะกับผู้ประกอบการวิทยุรายใหม่

เจริญพร ประธานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงาน กสทช.ที่ สทช ๔๐๐๔/๒๑๓๔๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖

๒. หนังสือมูลนิธิเสียงธรรมฯ ที่ ม.ร.ป. ๐๖๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ตามที่ กสทช./สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือ โดยมีรายละเอียดพาดพิงถึงสิทธิในการประกอบกิจการของผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงรายเดิม ในข้อ (๖.๑) ซึ่งมูลนิธิเสียงธรรมฯ ก็ได้ทำหนังสือแสดงความเห็นคัดค้านในรายละเอียดดังกล่าวเป็นเบื้องต้นปรากฏรายละเอียดตามอ้างถึงแล้วนั้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เจ้าหน้าที่ กสทช. ท่านหนึ่งได้กล่าวต่อผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียง ณ อาคาร EXIM BANK ซึ่งเนื้อหาในตอนหนึ่งขัดแย้งกับกฎหมายและยังขัดแย้งต่อมติที่ประชุมร่วมจากหลายฝ่าย อาทิ ผู้แทน กสทช., กระทรวงวัฒนธรรมในนามรัฐบาลที่ได้แถลงแนวนโยบายไว้ต่อรัฐสภา, สภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ตัวแทนผู้นำศาสนาที่ได้รับการรับรองจากรัฐ เป็นต้น โดยเจ้าหน้าที่ กสทช. คนดังกล่าวยืนยันอย่างมั่นอกมั่นใจว่า กสทช. ไม่สามารถผ่อนผันให้กับวิทยุของพระพุทธศาสนาได้ เพราะกลัวว่าจะโดนข้อหาเลือกปฏิบัติ

คำกล่าวของเจ้าหน้าที่ กสทช. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนักกฎหมายย่อมไม่ใช่คำกล่าวที่เลื่อนลอย แต่บ่งบอกถึงเจตนาอันแน่วแน่ว่า จงใจปฏิบัติหน้าที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยมิชอบ ทั้งที่ทราบดีว่า ทั้งการกระทำและผลจากการกระทำเช่นนี้ ย่อมขัดแย้งขนัดสวนทางกับแนวนโยบายของรัฐที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา ดังนั้นมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ จึงไม่อาจยอมรับได้และขอชี้แจงว่า แม้ในขณะนี้ กสทช. ก็จงใจเลือกปฏิบัติอย่างเห็นได้ชัดอยู่แล้วและยังเป็นการเลือกปฏิบัติโดยมิชอบอีกด้วย ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน มูลนิธิเสียงธรรมฯ จึงขอชี้แจงและขอคัดค้านการให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการรายเดิมอย่างไม่เป็นธรรมดังนี้คือ

๑. ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงทุกรายไม่เลือกกว่าจะเป็นรายเดิมหรือรายใหม่ จะมีสิทธิใช้คลื่นความถี่ในกิจการวิทยุได้ ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ทำหน้าที่กำกับดูแลวิทยุกระจายเสียงนั้นแล้วเท่านั้น หรืออีกนัยหนึ่ง การอ้างสิทธิของผู้ประกอบการวิทยุรายเดิมตามที่ระบุในใบอนุญาต สัญญา สัมปทานใด จะมีผลในทางกฎหมายต่อเมื่อองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนั้นได้พิจารณาให้ใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบการวิทยุรายเดิมเรียบร้อยแล้ว โดยองค์กรดังกล่าวจะต้องทำหน้าที่ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของใบอนุญาต สัญญา สัมปทานต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการรายเดิมได้รับให้ครบถ้วนทุกขั้นตอนจนมั่นใจว่าชอบธรรมเสียก่อน แล้วจึงออกใบอนุญาตให้ซึ่งจะมีระยะเวลาเหลือตาม

ใบอนุญาต สัญญา สัมปทานนั้น ๆ และเมื่อได้ใบอนุญาตแล้ว ผู้ประกอบการวิทยุรายเดิมจึงจะสามารถประกอบการต่อไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้

๒. องค์การอิสระแรกที่ทำหน้าที่ตามกฎหมายในการกำกับดูแลกิจการวิทยุกระจายเสียงคือ กสทช. แต่เมื่อไม่สามารถจัดตั้ง กสทช. ขึ้นได้อันเนื่องจากกระบวนการเป็นโมฆะ ดังนั้น บรรดาผู้ประกอบการรายเดิมและรายใหม่ จึงไม่มีผู้ใดได้รับสิทธิจากองค์กรนั้น และจำต้องอาศัยสิทธิตามเจตนารมณ์ที่บัญญัติในกฎหมายภายใต้สภาวะสุญญากาศทางกฎหมายด้วยกันทั้งสองฝ่าย

๓. ต่อมาเมื่อมีการจัดตั้ง กทช. ขึ้น กทช. ได้พยายามออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบการรายเดิมแต่ติดขัดตรงที่อายุของใบอนุญาตที่ผู้ประกอบการรายเดิมจะได้นั้น มีอายุเพียงเท่าที่เหลือจากการอนุญาตสัญญา สัมปทานเดิมเท่านั้น ทำให้ผู้ประกอบการรายเดิมเกือบทั้งหมดไม่เห็นด้วยและพากันฝ่าฝืนกฎหมายส่งผลให้ร่างประกาศของ กทช. เรื่อง “หลักเกณฑ์และวิธีออกใบอนุญาตประกอบกิจการแก่ผู้ได้รับอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามพ.ร.บ. การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑” ต้องถูกคว่ำกระดานไปอย่างไม่ชอบธรรม จึงเป็นการละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยเหตุแห่งภาคติของสำนักงาน กสทช. ที่จงใจระงับร่างประกาศดังกล่าวให้ตกไปในที่สุด ผลแห่งการฝ่าฝืนกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐเช่นนี้ทำให้จนถึงปัจจุบันยังไม่ปรากฏว่า มีผู้ประกอบการรายใดเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่จาก กทช. แม้แต่รายเดียว

ในทางตรงกันข้ามบรรดาผู้ประกอบการวิทยุรายใหม่กลับให้ความร่วมมือกับ กทช. อย่างท่วมท้น ทำให้ผู้ประกอบการวิทยุรายใหม่จำนวนมากต่างได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมายจาก กทช. ให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อทดลองออกอากาศได้ ตามแต่ประเภทลักษณะมาตรฐานเทคนิคที่ ๓.๓.๑, ๓.๓.๒, ๓.๓.๓ หรือ ๓.๓.๔ ซึ่งผู้ประกอบการรายนั้น ๆ ได้แสดงเงื่อนไขไว้อย่างเป็นทางการต่อ กทช. ในขณะนั้น

๔. ดังนั้น ในขณะนี้ แม้เมื่อ กสทช. ได้จัดตั้งขึ้นแล้วก็ไม่ปรากฏว่า มีผู้ประกอบการรายเดิมรายใดแม้แต่รายเดียวได้รับอนุญาตจาก กสทช. ให้ใช้คลื่นความถี่ ด้วยเหตุที่ไม่เคยได้รับการรับรองจาก กสทช. และด้วยเหตุที่สำนักงาน กสทช. เมื่อครั้งเป็นสำนักงาน กทช. ละเว้นปฏิบัติหน้าที่ไม่ดำเนินตามขั้นตอนให้ครบถ้วนเพื่อให้ประกาศมีผลบังคับใช้ ผู้ประกอบการรายเดิมทุกรายในขณะนี้จึงเป็นโมฆะจากความจงใจละเว้นปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานกสทช. ในครั้งนั้น และแม้ขณะนี้กฎหมายจะบัญญัติให้ กสทช. เปิดเผยแพร่ข้อมูลและผลการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นให้สาธารณชนทราบก่อน จึงจะสามารถให้ใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบการรายเดิมนั้นก็ไม่จริงทั้งในทางพฤตินัยและนิตินัย ทั้งนี้เนื่องจากจนถึงบัดนี้ไม่อาจดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวได้อีกต่อไปแล้ว เพราะขณะนี้ไม่มีรายเดิมรายใดได้รับการรับรองมาจาก กทช. แม้แต่รายเดียว เท่ากับว่า ผู้ประกอบการรายเดิมกลายเป็นโมฆะไปหมดสิ้น ไม่สามารถเริ่มต้นโดยชอบด้วยกฎหมายตามบทบัญญัตินี้ได้อีกต่อไป มีหนทางเดียวเท่านั้นที่มูลนิธิเสียงธรรมฯ พออนุโลมให้ได้คือ ให้บรรดาผู้ประกอบการรายเดิมที่เคยว่ากระดาน กทช. ในครั้งนั้น เข้ายื่นคำขอตามประกาศพิพาทด้วยมาตรฐานแจกเช่นเดียวกับผู้ประกอบการรายใหม่อื่นๆ อย่างเสมอภาคเท่านั้นจึงจะยอมรับได้ มิฉะนั้นก็ให้ระงับการออกอากาศ โดยโทษความผิดทางแพ่งและทางอาญาตามมาตรา ๑๕๗ ของสำนักงาน กสทช. ที่ฝ่าฝืนไม่ดำเนินออกประกาศให้เป็นผลสำเร็จ จนยังความเดือดร้อนเสียหายร้ายแรงมาสู่บรรดาผู้ประกอบการรายเดิมให้ต้องกลายเป็นโมฆะไป

ในขณะที่ผู้ได้รับสิทธิทดลองออกอากาศเดิม และรายใหม่ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตใด ๆ ต่างได้ให้ความร่วมมือกับ กทช. และ กสทช. เป็นอย่างดี ด้วยการยื่นแบบคำขอ ซึ่ง กทช. และ กสทช. ก็ดำเนินการให้อนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอทั้งหลายเป็นลำดับมาจนกระทั่งบัดนี้

๕. ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงรายใหม่เป็นผู้ที่มีสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ก่อน บรรดาผู้ประกอบการรายเดิมเสียอีก เนื่องจากได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่จาก กทช. และ กทช. ปฏิบัติหน้าที่แทน กสทช. และกำลังรอกการอนุญาตจาก กสทช. อีก ซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งเพื่อกำกับดูแลวิทยุกระจายเสียงตามกฎหมาย ทั้งนี้เป็นเพราะเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ยกเลิกภาครัฐเดิมที่เคยเป็นผู้ออกเอกสารสิทธิให้กลายเป็นหมดสิทธิตามกฎหมายแล้ว หากจะมีผลผูกพันได้ต่อเมื่อต้องผ่านการอนุญาตขององค์กรอิสระนี้ก่อน ดังนั้น จึงกล่าวยืนยันได้อย่างหนักแน่นว่า ผู้ประกอบการรายเดิมในขณะนั้นนอกจากจะไม่มีสิทธิเหนือกว่าผู้ประกอบการรายใหม่แล้ว ยังเป็นผู้สูญเสียสิทธิอย่างน่าเสียดายอีกด้วย

ลักษณะทางเทคนิค ๕ ประการที่ กสทช. ประกาศ บังคับใช้กับผู้ประกอบการรายใหม่ซึ่งมีดังนี้คือ

๕.๑ กำลังคลื่นพาห์ (Carrier Power) ของเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงตามที่ผู้ผลิตประกาศ ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐๐ วัตต์

๕.๒ ความสูงของสายอากาศไม่เกิน ๖๐ เมตร โดยวัดจากจุดสูงสุดของสายอากาศถึงระดับพื้นดินที่ใช้ติดตั้งสายอากาศนั้น

๕.๓ พื้นที่การกระจายเสียงมีรัศมีไม่เกิน ๒๐ กิโลเมตร

๕.๔ ความแรงของสัญญาณ (Field Strength) วัดที่ระยะทาง ๒๐ กิโลเมตรจากจุดที่ตั้งสายอากาศมีค่าไม่เกิน ๕๔ dBμV/m

๕.๕ ค่าอัตราส่วนป้องกันการรบกวน (Protection Ratio) สำหรับการใช้ช่องความถี่ข้างเคียงกัน (Adjacent Channel) จะต้องมีค่าไม่น้อยกว่า ๒ dB

การบีบบังคับฝ่ายหนึ่งที่ประพฤติดนดีตลอดมาให้อดปฏิบัติตามหลัก ๕ ประการ แต่กลับจงใจยกเว้นให้กับผู้ประกอบการรายเดิมที่ दौरानไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ใช้กฎหมายใหม่เหนือกฎหมาย จึงประจักษ์ชัดเจนอย่างที่สุดถึงการบังคับใช้กฎหมายแบบเลือกปฏิบัติ การที่สำนักงาน กสทช. เคยกล่าวอ้างกับมูลนิธิเสียงธรรมฯ ว่า ผู้ประกอบการรายเดิมได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขทางเทคนิคที่ระบุไว้ในแผนความถี่วิทยุกระจายเสียงระบบเอฟ. เอ็ม. ของประเทศ (ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๘) หรือแม้ในเงื่อนไขอื่น ๆ นั้น จึงเป็นเพียงเศษกระดาษที่ไร้ค่าหาความเชื่อถือมิได้ แม้ศาลปกครองซึ่งกำลังพิจารณาคดีในประเด็นนี้อยู่ในขณะนี้ ก็ยอมอาภวะสถานะที่สูงส่งทรงเกียรติในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์เข้ารับรองให้เสื่อมเสียพระเกียรติลงได้ ทั้งนี้ก็เนื่องจากไม่มีผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่แท้จริงในอดีตเป็นผู้รับรองสถานภาพทางกฎหมายมาก่อน หาก กสทช. ฝ่าฝืนรับรองในขณะนี้ก็เท่ากับหมิ่นเหม่ต่อความผิดทางกฎหมายที่ร้ายแรงหนักเข้าไปอีก เปรียบดังพระธรรมเทศนาขององค์หลวงตาพระมหาบัวฯ ที่ยกคติจากนิทาน “สิงทอดแห” สรุปได้ว่า “ยิ่งตีดิ่งดินเท่าไร ยิ่งพันเข้าไปกลายเป็นสิงพันแห” ดังนั้นเป็นต้น

มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ จึงขอโต้แย้งสิทธิของผู้ประกอบการรายเดิมตามหนังสือของสำนักงาน กสทช. ที่อ้างถึงแล้ว และขอคัดค้านลักษณะทางเทคนิค ๔ ประการของสถานีวิทยุกระจายเสียงที่เลือกปฏิบัติ บังคับใช้เฉพาะกับผู้ประกอบการวิทยุรายใหม่ แต่โอบอ้อมคุ้มกันรายเดิมที่ दौरानให้ใช้มาตรฐาน

เถื่อน ซึ่งจัดว่า เป็นการเลือกปฏิบัติที่ทุจริตที่ร้ายแรงที่สุดกว่าที่เคยพบเห็นในวงการใด ๆ ประหนึ่งเป็นการ
จงใจกลั่นแกล้งรังแก ยังความเดือดร้อนเสียหายอย่างหนักมาสู่ผู้ประกอบการวิทย์ที่ได้รับสิทธิในการใช้คลื่น
ความถี่ก่อน กลับต้องถูกจำกัดทางเทคนิคอย่างไม่เป็นธรรม ในขณะที่รายเดิมที่ดื้อรั้นฝ่าฝืนกฎหมายกลับถูก
ประคบประหงมอุ้มชูด้วยมาตรฐานที่พิเศษออกไป

ขอเจริญพรมาพร้อมหนังสือนี้

(พระมหานิติศาสตร์ ภูมิพล)

กรรมการมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน
ทำการแทนประธานมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ